

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Hatalu a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci odsúdeného **E. K.**, pre trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1. januára 2006 a iné, prejednal na neverejnom zasadnutí konanom dňa 13. marca 2008 v Bratislave, sťažnosť odsúdeného E. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 29. októbra 2007, sp. zn. 8 Ntok 2/06, a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť odsúdeného E. K. **sa z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Krajský súd v Košiciach dňa 29. októbra 2007 pod sp. zn. 8 Ntok 2/06, podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného

E. K. na povolenie obnovy konania v trestnej veci Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1 T 6/96.

Proti uvedenému uzneseniu podal včas sťažnosť odsúdený. V písomných dôvodoch sťažnosti poukázal na tú skutočnosť, že zranenia na tele poškodeného nemohli vzniknúť v postavení tvárou v tvár (poškodený a páchatel') ako sa odsúdený v prípravnom konaní doznal. V tejto skutočnosti zodpovedajú aj ním predložené znalecké posudky MUDr. H. a MUDr. Z., pričom zároveň poukázal na vyjadrenie MUDr. C., ktorá vyvrátila posudok znalca Ing. K.. Taktiež v písomných dôvodoch sťažnosti poukázal na tú skutočnosť, že súd zamietol ďalšie jeho návrhy na doplnenie znaleckých posudkov a opätovné výsluchy znalcov. Záverom navrhol, aby napadnuté uznesenie bolo zrušené a vec vrátená prvostupňovému súdu na nové konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky na podklade podanej sťažnosti preskúmal v súlade s ustanovením § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia ako i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom, na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenia od uloženia súhrnného trestu, by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Úvodom treba uviesť, že odsúdený v podstate opakuje svoj návrh na povolenie obnovy konania ktorý podal už 26. júna 2001 a ktorý zobral späť v roku 2006. Verziu odsúdeného, že sa skutku nedopustil predostrel už v priebehu prípravného konania a následne aj konania na prvostupňovom aj odvolacom súde kde namietal, že poškodeného nezavraždil on, ale dvaja neznámi muži. Namietal, že jeho doзнание bolo vykonané pod nátlakom, domáhal sa rekonštrukcie. Taktiež poukazoval na „nemožnosť“ spustenia vozidla do priekopy a namietal polohu poškodeného a strelca. Uvedené okolnosti taktiež namietal v odvolaní proti prvostupňovému rozsudku, kde poukázal aj na okolnosť ako psovod pri vyhľadávaní pachovej stopy na mieste činu postupoval, ako aj tú okolnosť, že neznámi páchatelia poznajúc prostredie miesta činu mohli predpokladať pohyb motorového vozidla. V dôvodoch dovolania sa teda opätovne domáhal vykonania rekonštrukcie, zisťovania miestnych pomerov a doplnenia znaleckého posudku ohľadom strelných poranení a vzájomnej polohy páchatel'a a poškodeného. Odvolanie odsúdeného K. bolo 2. júla 1997 tunajším súdom zamietnuté ako nedôvodné. Teda skutočnosť, že nebola vykonaná rekonštrukcia, bola známa už v pôvodnom konaní, napriek tomu krajský súd vyšiel v ústrety návrhu odsúdeného a túto vykonal, pričom však nevyšla najavo žiadna taká nová skutočnosť, ktorá by súdu už skôr nebola známa a ktorá by sama o sebe, resp. s dôkazmi už známymi, mohla privodiť vo veci iné rozhodnutie o vine odsúdeného. Ani posudky, ktoré si zaobstaral sám odsúdený neboli v rozpore so znaleckými posudkami skôr vypracovanými súdnymi znalcami a ani ich závery nemôžu odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného, keďže boli takého charakteru, že nedošlo k **podstatnej zmene** v dôkaznej situácii.

Krajský súd svoje rozhodnutie aj náležite a podrobne zdôvodnil a Najvyšší súd Slovenskej republiky na uvedené odôvodnenie v celom rozsahu poukazuje.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd považoval sťažnosť odsúdeného E. K. za nedôvodnú a zamietol ju v zmysle § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave dňa 13. marca 2008

JUDr. Peter H a t a l a , v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: